



Katedra Mikrobiologii

Strona Główna

Historia

- Pracownicy
- Działalność Naukowa
- Dydaktyka
- English Division
- Towarzystwo Mikrobiologii Klinicznej
- Laboratorium bakteriologiczne MIKROFAM

HISTORIA



Historia budynku i zakładu, obecnej siedziby Katedry i Zakładu Mikrobiologii przy ul. Chalubińskiego 4, sięga 1899 roku, kiedy to stał się on nową siedzibą Instytutu Higieny. Przeniesienia dokonał ówczesny dyrektor - profesora Carl Flügge. W późniejszym okresie dobudowano jeszcze laboratorium testowe do diagnostyki wścieklizny. Instytut ten przjął też odpłatne badania bakteriologiczne i higieniczno-techniczne dla miasta Wrocławia.

Następcą Carla Flüggego został w 1909 roku Richard Pfeiffer (uczeń Kocha). Z jego nazwiskiem związane jest odkrycie bakterii Haemophilus influenzae.

W 1925 roku, po odejściu Pfeiffera na emeryturę, dyrektorem Instytutu został uczeń Pfeiffera profesor Carl Willi Pausnitz, później kierownik Katedry Higieny w Gryfii, a od 1934 r. do stycznia 1945 Walter Blemenberg przybyły z Bonn. Kontynuował tutaj swoje badania nad szczepionkami. Richard Pfeiffer

Po II wojnie światowej pierwszym kierownikiem Katedry Mikrobiologii i Immunologii (tak brzmiała ówczesna nazwa) był wielki uczyony prof. Ludwik Hirszwald, który zaraz po wojnie, w 1945 r., zorganizował Zakład, a badaniami prowadzonymi ze swoimi uczniami nadał piętno swojego autorytetu. Były to prace nad grupami krwi, immunologią grup krwi i immunologią w szerokim znaczeniu.



Do jego najważniejszych osiągnięć należą: odkrycie w 1910 dziedziczenia grup krwi A, B, O wg Mendla (we współpracy z E. V. Dungerem), prawa po raz pierwszy sprawdzonego u człowieka. Pozwoliło to na wprowadzenie badania grup krwi przy dochodzeniu (wykluczeniu) ojcostwa i rozbudowę wiedzy o przelaczaniu krwi. W ostatnich latach życia L. Hirszwald wprowadził do badań nad wykluczeniem oraz pozytywnym stwierdzeniem ojcostwa i macierzyństwa, nowo odkryte, nierzadkie cechy grupowe obok cech A, B, O.



Zasługą Dungera i Hirszwalda jest również wprowadzenie uznanej przez międzynarodowe instytucje nomenklatury grup krwi, którą posługujemy się obecnie. Już we współczesnych pracach nad dziedziczeniem grup krwi uczeni ci wykazali zróżnicowanie krwinek w obrębie grupy Ana "A: duża i a-male", które to odkrycie po wielu latach badań doprowadziło L. Hirszwalda i współpracowników do skonstruowania teorii plejad, jako zupełnie nowej koncepcji układu substancji grupowych w krwinkach.

Badania nad grupami krwi, w różnych grupach etnicznych ludzi zapoczątkowały nową gałąź wiedzy - seroantropologię. Wiele prac poświęcił profesor czynnikowi Rh. Stworzył pojęcie konfliktu serologicznego między matką, a płodem, oraz rozwinął dział nauki, na temat poronień nawykowych i ich leczenia przeciwalergicznego. Obok serologii, Hirszwald był również zainteresowany doskonaleniem diagnostyki mikrobiologicznej, np. diagnostyki zakażeń pętlcami durowymi, diagnostyki gruźlicy, czy diagnostyki kły.



Od 1954 r. Katedrą i Zakładem Mikrobiologii kierował prof. Stefan Słopek. W tym okresie w zakładzie prowadzone były intensywne badania nad biologią i chorobotwórczym znaczeniem różnych patogenów. Wykryta zmienność w obrębie pałeczek Shigella flexneri 1b4b ma doniosłe znaczenie dla dociekań epidemiologicznych w związku z możliwością występowania mutacji i selekcji w czasie zakażeń u człowieka.



Autorami badań nad biologią pałeczek Klebsiella byli: Stefan Słopek, Anna Przondo-Mordarska, później Maria Stankiewicz, Beata Bączyska. Oznaczono typy adhezyj tych bakterii i ich udział w przyleganiu do komórek nabłonkowych i fagocytów.

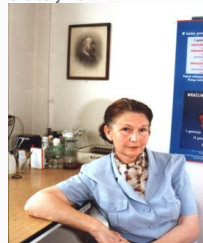
W latach 70 i 80 wyizolowane zostały swoiste dla pałeczek Klebsiella bakteriofagi, zbadano ich morfologię, właściwości fizykochemiczne i biologiczne. Opracowano schemat listytypii pałeczek Klebsiella i Shigella, które były i są stosowane w dociekaniach epidemiologicznych w kraju i zagranicą (Węgry, Niemcy). Badania prowadzili S. Słopek, A. Przondo-Mordarska, B. Bączyska. Zidentyfikowano za pomocą techniki mikroskopii elektronicznej morfologie bakteriofagów Klebsiella, Shigella.

B. Bączyska. Zidentyfikowano za pomocą techniki mikroskopii elektronicznej morfologie bakteriofagów Klebsiella, Shigella.

Bakteriofagami defektywnymi zajmował się S. Jankowski. Wykrył je po raz pierwszy w pałeczkach S. flexneri i opracowano metodę ilościowego oznaczania tych wirusów. Wzbudziły szerokie zainteresowanie z uwagi na dogodny model nad włączeniem obcego DNA do genomu komórek bakterierynych.

Rekombinacjami międzyrodzajowymi u bakterii zajmowała się E. Mróz (wspólnie z pracownikami Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej). Prace były prekursorskie i wzbudziły duże zainteresowanie w świecie. Izolacje z materiału diagnostycznego podobnych szczepów pozwoliły na wysunięcie hipotezy o powstawaniu rekombinantów międzyrodzajowych in vivo. K. Grzybek-Hrynowicz

Badania J. Ruczkowskiej nad doskonaleniem technik diagnostyki mikrobiologicznej zakażeń krętkami błędnymi zaowocowały zorganizowaniem pracowni referencyjnej znanej w całej Polsce. Do oryginalnych osiągnięć należą zamrażanie krętków w ciekłym azocie, wykazanie alternatywnej drogi wiązania dopełniacza z krętkami i wprowadzenia odczynu zahamowania immunofluorescencji krętków błędnych, nowe techniki w diagnostyce chlamydioz przenoszonych drogą płciową wprowadziła J. Ruczkowska i L. Choroszy-Król.



Dużą część prac badawczych Zakładu prowadzonych przez K. Grzybek-Hrynowicz, J. Ładosz i S. Słopka dotyczyła mechanizmów fagocytozy. Rozszerzono wiedzę na temat natury opsonin. Kontynuacją powyższego tematu były badania nad problemem mechanizmów bakteriobójczych surowicy ludzkiej prowadzone przez K. Grzybek-Hrynowicz i S. Jankowskiego. W ostatnim dziesięcioleciu prowadzone przez G. Gościński i A. Przondo-Mordarską, wraz z Klinikami Gastroenterologicznymi, badania nad patomechanizmem i diagnostyką zakażeń Helicobakter pylori, a także humoralną odpowiedzią immunologiczną na zakażenia tymi drobnoustrojami.

Wiągu ostatnich lat tematami badawczymi w Katedrze są zakażenia drobnoustrojami oportunistycznymi - gronkowcami koagulazujemyimi, pałeczkami niefermentującymi, pałeczkami jelitowymi, enterokokami, a także opornością na antybiotyki drobnoustrojów wywołujących zakażenia u chorych hospitalizowanych.

Z wyżej wymienionymi tematami łączy się ścisła współpraca z klinicystami w sprawie zapobiegania zakażeniom szpitalnym, w tej dziedzinie należy wymienić nazwiska M. Stankiewicz, M. Bartoszewicz, E. Mróz, i kierującą zespołem A. Przondo-Mordarską.

Zmieniony (08.05.2012.)

[Wstecz](#)



© 2011 - 2012 Katedra Mikrobiologii
administrator serwisu

